

[Oluf Pedersen.]

tion af Kontoret bliver langt større, naar der er lidt at bestille, end de var, dengang der var meget at bestille.

Med Hensyn til § 17 i Lovforslaget forekommer det mig ganske urimeligt, at man, naar man sælger Jord med fuld Grundskyld, mod at Grundrenten betales til Fællesskabet, saa fra Statens Side sætter Grænser for Salget af Jorden, idet de nye Købere jo maa gaa ind til at betale Grundskyld til Staten, den, som Sælgeren saa bliver fri for, og der burde ganske naturligt være fri Handel. Det er urimeligt, at man forsøger her rent formelt at gøre denne Brugsform til en fast Form, i Stedet for at opretholde det, som er det reelle, nemlig at det er en Selvejeform, men en Selvejeform paa den Maade, at man maa betale en Rente, som er svingende med Konjunkturerne, i Stedet for en fast Rente, men ellers fuldt ud med alle Selvejets Fordele; det er netop det Gode, der er ved Princippet i Jordlovgivningen af 4. Oktober 1919. Jeg vil meget henstille til Udvalget, at man ændrer § 17, og at man sletter § 18; den er efter mit Skøn ikke nødvendig.

Efter vor Opfattelse burde Jordfonden og de Midler, som her er til Raadighed, og som jo skal anvendes til Udstykning, anvendes til Køb af Jord, og denne Jord burde saa mod fuld Grundskyld stilles til Raadighed for dem, der havde Lyst til den. Man burde ikke bruge de Midler, som Jordfonden har, til Bygningerne, men kun anvende dem til Jorden. Derved vilde der blive meget mere Forslag i Jordfondens Midler, og man vilde i langt større Udstrækning kunne opfylde de unges berettigede Krav om at faa Adgang til Jord, selv om de ikke har Kontanter til Købesummen; de skulde saa forpligte sig til at betale en Grundskyld i Fremtiden. Hvis man ændrede Forslaget i den Retning, vilde man faa en langt enklere Lovgivning og en Lovgivning af langt større Betydning end det Forslag, der her foreligger.

Carlsen-Skiødt: Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa at udtale mig om Princippet: Udstykning eller Ikke-Udstykning for Tiden, og endnu meget mindre komme ind paa Problemerne: Grundskyld og Frihandel, men jeg vil gerne knytte et Par Bemærkninger til det Afsnit af Lovforslaget, der omhandler Gartneri og Havebrug.

Da vi i Fjor beskæftigede os med denne Form for Jordbrug, Gartneri og Havebrug, drejede det sig om et særskilt Lovforslag,

og dette Forslag blev jo ogsaa vedtaget af den høje Rigsdag. I Aar er et saadant Forslag indarbejdet i et Forslag om Jordudstykning i Almindelighed, og dette kan jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod. Derimod vil jeg beklage, at de Beløb, der er stillet til Raadighed, er nedsat fra 700 000 til 500 000 Kr., og at de enkelte Beløb er nedsat fra 12 000 til 10 000 Kr. for Bygningslaanenes Vedkommende og fra 5 000 til 4 000 Kr. for Beløbene til Jordindkøb, selv om der under visse særlige Forhold som nu kan tildeles henholdsvis 12 000 og 5 000 Kr.

Jeg beklager denne Nedsættelse just for Gartneriers og Havebrugs Vedkommende, hvor det i mange Tilfælde drejer sig om mindre Arealer, hvor der altsaa er mindre Mulighed for paa anden Vis at fremskaffe det nødvendige til en Families Livsophold, og hvor det er nødvendigt at opføre Bygninger til Frembringelse af Gartneriprodukter, nemlig Drivhuse. Jeg tror, at man meget vanskeligt kan komme under et Beløb af 12 000 Kr. til Opførelse af Beboelse og Drivhuse, hvis man vil have et forsvarligt Brug, som en Familie kan leve af. Jeg vil meget henstille til den højtærede Minister og ogsaa til det kommende Udvalg at tage under Overvejelse, om man ikke kan blive staaende ved de Beløb, der er opført i den nugældende Lov. Kan dette ikke naas, vil jeg gerne henstille til den højtærede Minister at se med Velvilje paa de Andragender, der maatte komme om en Forhøjelse af Beløbene, saavel til Jordindkøb som til Bygninger.

Det har vist sig, saa vidt jeg har kunnet følge med — Loven har jo kun været praktiseret dette ene Aar —, at de smaa Gartnerier, der ønskes oprettet, og om hvilke der er indkommet Ansøgninger, væsentlig ønskes oprettet paa det, som Loven kalder privat indkøbt Jord. Forklaringen herpaa ligger ganske lige for, idet de Forbedringer, der kan oparbejdes gennem mere intensivt Havebrug, vanskeligt kan udnyttes fuldt ud, naar det ikke drejer sig om det, man almindeligt forstaar ved ren Ejendom. Herom udtalte jeg mig allerede under Forhandlingerne i Fjor, og jeg synes, at de Erfaringer, der er indhøstet i dette Aar, giver mig Ret heri. Ogsaa derfor vilde jeg have ønsket, at det Beløb, der her er stillet til Raadighed, ikke var blevet nedsat.

Jeg er tilfreds med, at der ikke i det foreliggende Lovforslag er fastsat et bestemt Areal, saadan som det er Tilfældet i den nugældende Lov, hvor Arealet ikke maa